

των παιδων του Αιγύπτου, φονευθείς υπό της Δαναΐδος Χρυσίππης. 3) περιφημος Στωϊκός φιλόσοφος, εκ Σόλων της Κιλικίας, μαθητής του Κλεάνθους & ίσθρος των Έπικούρειων, άκμάσας περί το 300 πρδ Χ. 4) συγγραφέας τισ εκ Γυάνων, γράψας Όψαρτυτικά, ρυσις, ιδος (ή), έτέρα του εν Άργειναού της Ήρας. 2) έταιρά τισ παρά Δουκιανώ.

Ψύσις, ιδος (δ), Κορινθίος τις, πατήρ του Εύμάχου.

Χρυσόαντας, (δ), ποτ. της Ίνδ.

*Χρυσογένεια (ή), θυγ. του Άλμωνος, μήτηρ του Δγ΄ Ίου.

Χρυσόγονος (ή), γυνή τις παρά Θερτ. Χρυσόγονος (δ), δούλος τις του Σόλλα.

3) αλληλής τις παρ' Αθην.

Χρυσόθεμις, ιδος (δ), υίος του Καρμάνορος εκ Κρήτης, νικήσας Ξυμφ Πύθια. 2) γλύπτης Άργείοσ.

Χρυσόθεμις, ιδος (ή), θυγ. του Αγαμέμν. και της Κλυταίμνηστρας.

Χρυσοπέλεια (ή), μία των Αμαθρουάδων, έρωμένη του Άρκάδος.

Χρυσόπολις, εως (ή), π. της Βιδυ. επί του Βοσπόρου, αντίκρυ του Βυζαντίου, (Σκούταρι).

Χρυσόροη (ή), θυγ. του Όρθοκόλιδος, μήτηρ του Κορωνού.

Χρυσορόας και Χρυσορόβας, ου (δ), ποτ. της Άργολ., βέων παρά την Τροιζήνα. 2) ποτ. της Συρ. (Σερβ. ΙΕΤ, 755).

Χρυσός(δ), δούλος τις παρ' Άριστοφάνει.

Χρυσοπέδος (δ), έπώνυμον του φιλοσόφου Δίωνος.

Χυρστίαι (αι), π. της Έσθιαϊώτιδος εν Θεσσαλία.

Χύτριον (τό), χωρ. της Ίων., επί των έρειπίων του όποιου έκτισθησζν έπειτα αι Κλαζομεναι.

Χύτροι (οι), πηγή τις ίερά εν Δοκρίδι παρά τας Θερμοπύλας. 2) = τῷ -

Χύτρος (ή), π. μεσόγειος της Κύπρου, (Πα- ληοκυπρον), (δ πολ. Χύτριος).

*Χωαρηγή(ή), έπαρχ. της Παρθίας π: ός την Ίνδιαν.

Χώνες (οι), οι κάτοικοι της εν Ιταλία Χωνίας.

Χώνη (ή), π. της εν Ιταλία Λευκανίας.

Χωνία (ή), χώρα της κάτω Ιταλ. προς ανατολάς της Βρεττίας.

Χωρασμία (ή), χώρα της Σογδιανής, όπου κατοίκουν οι

Χωράσμοι (οι), λαός της Περσ., κατοικών των υν Χαρέσμη ή Χωρασάν, περι τον ποταμόν Όξον.

Χωρηνή(ή), = Χωαρηνή.

Ψ.

Ψάκον (τό), άκρωτ. προς δυσμάς της Κρήτης, (Κάπο-Σπάδα).

Ψαλχιδαις (οι), γενεά τις έπίσημος εν Αιγίνῃ.

Ψαμάθεια (Π. άντι) Ψαμάθη (ή), μία των Νηρηίδων, γυνή του Πρωτέως, εξ ης ό Διάκος έγέννησε τον Φωκον. 2) θυγ. του Κροτώπου, βασιλέως του Άργεω.

φονευθείσα υπό του πατρός της, διότι έγέννησεν εκ του Άπόλλ. τον Αϊνον.

Ψαμαθούς και Ψαμμαθούς, σύντος (δ), π. με λιμένα της Λακων. προς ανατολάς του Ταϊνάρου, (Πόρτο-Γουλια), (δ πολ. Ψαμα[μυα]θούτιος & Ψαμα[μυα]θούσιος).

Ψαμμήνιτος (δ), υίος και διάδοχος του Αμάρσιος, τελευταίος βασιλεύς της Αιγύπτου περι το 525 πρδ Χ., νικήθει και αιχμαλωτισθείς υπό του Καμβύσου.

Ψαμμήνιτος(δ), = Ψαμμίτιχος.

Ψάμις, ιος (δ), υίος και διάδοχος του Νεχώ, βασιλέως της Αιγύπτου από του 601 έως 595 πρδ Χ.

Ψαμμίτιχος (δ), υίος του Νεχώ εκ Σάιος, εις των 12 ήγεμόνων της Αιγύπτου, ζήτινες, μετά θάνατον του Σεθώως, διεμερίσαντο αυτην προς άλλήλωσ, ζήτις, βοηθούμενος υπό των εκ Καρίας & Ιωνίας μισθοφόρων, κατετρόπως τουσ λοιπούς, και άνηγαρεύθη μονάρχης της Αιγύπτου τῷ 670 πρδ Χ. έπιτέρας πρώτος εις τουσ έξουσ την εις τά ένδοτερα της Αιγύπτου εισόδον. 2) ό πατήρ του Αιγυπτιού Ίνάρου, του άποστατήσαντος των Περσών επί Αζερίου.

Ψαύμις, ιος (δ), υίος του Άκρωνος εκ της εν Σικελία Καμαρίνης, νικήσας άπηνη κατά την 82 Όλυμπ.

Ψαφίς, ιδος (ή), χωρ. της δήμος της Άττ. παρά τον Ωρωπόν, άνήκων εις την Διαντίδα φυλήν, όπου και μαντειον του Αμφιάρεωσ, (δ όσμ. Ψαφίδης).

Ψευδοπενιάς, άδος (ή), άκρα της Αιδύας εν τῃ Κυρηναϊκῃ.

Ψευδοφιλιππος (δ), δούλος τις, όνομαζόμενος κυρίως Άνδρισκος, όποκριθείς δε ότι ήτον Φίλιππος ό υίος του βασιλέως των Μακεδόνων Περσείωσ.

*Ψήσσιοι και Ψήσσιοι (οι), λαός της Άσσιας. Σαρματ. κατοικών τά ανατολικά παράλια της Μαιώτιδος.

†Ψικλοεόδης, έσφαλμ. άντι Ψυχολόδης.

Ψίλις και Ψίλλις, ιδος (δ), ποτ. της Βοθου. χυν. εις τον ΕΥΞ. Πόντον.

Ψυχολόδης, ου (δ), κομικόν έπίκλαστον όνομα παρσίτου παρ' Αλικίφρονι.

Ψύλλοι (οι), λαός της Κυρηναϊκής, κατοικούντες προς δυσμάς των Νασαμόνων, υπό των όποιων και έξωλοθρεύθησαν, φημιζόμενοι ως ζήριόμαχοι κτλ.

Ψύρα (τά) και Ψυρήη (ή), νήσος μικρά του Αιγαίω με κόλιν όμώνυμον, απέχουσα 81 σταδία προς δυσμάς της Σίω, (Ψαρά), (δ νησ. Ψύριος).

Ψυτάλεια και Ψυτάλη & Ψυταλία (ή), νασίδιον άκατοικητον του Σαρωνικού κόλπου μεταξύ Αττικής & Σαλαμίνος, (Αειψοκουτάλα).

Ψύχιον (τό), χωρ. και λιμήν της Κρήτης, (Παλαϊόκαστρον).

Ψύχρος (δ), ποτ. της Κολχ.

Ψωφίς, ιδος και ιδος (ή), θυγ. του Ξάνθου και έγγονος του Έρμάνθου, άφ' ης έπωνομάσθη 2) π. της Άρκαδ. επί των συνόρων της Ήλιδος και του Άροανίου ποταμού, ή πρότερον Φήγεια, (δ πολ. Ψωφίδης).

Ω.

*Ωανις, ιος (δ), ποτάμ. της Σικελ. βέων παρά την Καμαρίναν, (Franscolari. Ωαρίων, ανος (δ), Π. άντι Ωρίων, (δ: Ωρίωνειος, α. ον. Ό του Ωρίωνος.

*Ωδαρηνοί (οι), λαός της Άρμεν.

*Ωγενός και Ωγήν, ήνος (δ), = Ωκεανός.

*Ωγύγιος, α. ον. Ό του Ωγύγωσ. || = Θῆδη ή —, α Άπλιν. || = Δ' Αγύγιοι: πόλαι, α μία των εν Θῆβαις, από της Ν.σ. είδος Ωγυγίας. 2) (όσ.) ή Βοιωτία.

3) νήσος της Μεσογείου θαλάσσης, κατοικία της Καλυψούς, τοποθετούμένης μεταξύ Αιδύας και Άτλαντος, κατά τινας ή παρά την Μάλταν νήσος Γαύλωσ (κοινώς Γκότσοσ). 4) (κυριωθυμ.) μία των Νισιδίων.

*Ωγυγος (δ), αρχαιότατος βασιλεύς των άργίων εισέτι λαών της Αττικής, σύγχρονος του Φωρωνίωσ, μετοικήσας εκ της Βοιωτίας, όθεν λέγεται & υίος του Βοιωτού. Επί της βασιλείας αυτού συνέθη ό άπ' αυτού παρωνυμούμενος κατακλισμός εν Αττικῃ. 2) ό τελευταίος βασιλεύς της Άχαίας μετά τον Τισαμενόν.

*Ωγυγος (ή), έσως έσφαλμ. άντι Αιγιλία & (2).

*Ωγυρις, ιδος (ή), νήσος άπέναντι των παραλιων της Καρμανίας.

*Ωερήη (ή), ποτάμ. της Βοιωτ., σχηματιζόμενον μετά του Άσωπου μιαν ήσον παρά τας Πλαταιάς, από Ωερήης της θυγατρός του Άσωπού.

*Ωκάλεια (ή) και Ωκαλεία (αι), κόμη της Βοιωτ. επί του Τιλφυσίου όρουσ μεταξύ Αλιάρτου και Ακαλοκομενών.

*Ωκάλεια (ή), θυγ. του Μαντινέωσ & γυνή του Άβαντος, μήτηρ δε του Προίτου & του Άκρисиου.

*Ωκαινήη & Ωκαινίς, ιδος (ή), πατρωνυμ. θυγ. του Ωκεανού και της Τηθός, (δ 'Ησιόδωσ αναφέρει τρισχιλίαν Ωκαινίδας, παριστοιμασάσας συνήθωσ υπό μορφήν παρθένων και Ιχθύων).

*Ωκεανός (δ), υίος του Ούρανου και της Γῆσ, ό πρεσβύτερος των Τιτάνων, θεός της έξω θαλάσσης, από της όποιας έίχον τάς αρχάς των όλοι ό ποταμοί και αι πηγαί της γῆσ, τάς όποιασ ούτος έγέννησεν εκ της αδελφῆσ αυτού Τηθύος καθώς και τας Ωκαινίδας. Κοθ' Ησιόδον, είχε τάς πηγάσ τον έπί του όρουσ της Λευκάδος εν τῃ χώρῃ των Κυμμεμεριων.

*Ωκελλος(δ), Λακεδαιμονίος τις παρά Σεινοφώντι. 2) ό Λευκανός, φιλόσοφος Πυθαγόρειοσ, άκμάσας περι το 500 πρδ Χ. Σώζεται ούτου πραγματεία τις περι της του παντός Φύσεωσ γραφείασ Δωρισ΄.

*Ωκελλων (τό), π. της άνω Ιταλ., (Δι-gliana).

*Ωκιμον (ή), έταιρά τις παρ' Αθην.

*Ωκύλοσ (δ), εις των έπίσημων Φοιτών παρ' Όμηρω.

*Ωκυλλός (δ), = Ωκελλόσ (δ).

